

Cmx**"Epätodennäköisyyslaskelma"**

Visit "[Epätodennäköisyyslaskelma](#)" on MotoLyrics.com

Aamulla me lähdämme sen rantakalliolta,
se on valkoinen ja liikkumaton.

Sen silmät on pienet ja mustat ja pienet,
ja me emme tiedä, mikä se on.

Aamulla, kun lähdämme sen rantakalliolta,
se ei enää liiku, ei hengitä.

Sen kädet on pienet, sen sormet on pitkä,
ja me emme tiedä, mikä se on.

Ja kun Aurinko korkeelta valaisee taivaan,
muistan, et' pelko on tunteista vanhin,
ja kun Aurinko korkeella syksyssä palaa,
muistan sen, kuinka vähän voi vieläkin tietää.

Monta vuotta me istumme sisällä
kuunnellen sadetta, tuulta ja myrskyä.
Siellä ne seilaavat, pilvet ja alukset,
pimeä liikkuu kuin elävää olento.

Aamulla me lähdämme sen rantakalliolta,
olennon, jolla on korvat ja suu.
Se ei enää liiku, sill' on kädessään jotain,
ja me emme tiedä, mikä se on.

Ja kun Aurinko korkeelta alemmas valuu,
muistan, et' näkö on tunteista vanhin,
ja kun Aurinko kuulaana iltaansa sammuu,
muistan sen, kuinka vähän voi vieläkin tietää.

Ja katson sinun kasvojasi
rakkaita, niin rakkaita, ja
tiedän, ettemme enää ole
samassa maailmassa.

